

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. B.**
zastoupený advokátem JUDr. Alexandrem Király
sídlem L. Poděšť 1883/5, 708 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**
sídlem 30. dubna 1682/24, 702 00 Ostrava

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

46/2018

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal, aby soud stanovil žalovanému povinnost vydat akt, kterým se končí řízení ve věci žalobcovy žádosti vedené pod č.j. KRPT-82828/ČJ-2018-0700OU. Žalobce uvedl, že dne 5.4.2018 podal žádost o informace žalovanému jako povinnému subjektu podle zákona č. 106/1999 Sb., v příslušném znění (dále jen „informační zákon“). Žalovaný však žádost vyhodnotil jako žádost podle § 83 zákona č. 273/2008 Sb., v příslušném znění (dále jen „zákon o policii ČR“) a postoupil ji Policejnímu prezídiu. Žalobce podal stížnost proti neposkytnutí informace, ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 4.6.2018 potvrdilo postup žalovaného. Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný dosud ve věci nerozhodl, přitom se požadované informace týkaly výkonu veřejné správy žalovaného a měl je k dispozici. Žalovaný podle žalobce chybně vyhodnotil jeho podání a vztáhl na ně podmínky § 83 zákona o policii ČR. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31.1.2008 č.j. 9 As 76/2007-52. V podání ze dne 4.11.2018 (replika k vyjádření žalovaného) žalobce pouze citoval rozsáhlé pasáže z informačního zákona.
2. Žalovaný ve vyjádření zdůraznil, že se žalobce dotazoval na svou osobu, proto byla jeho žádost po konzultaci s Policejním prezídiem vyhodnocena jako realizace práva přístupu k osobním údajům a postoupena k vyřízení Policejnímu prezídiu, v souladu se závazným pokynem policejního prezidenta č. 215/2008 o podmínkách a postupech při zpracování osobních údajů. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
3. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce požádal dne 5.4.2018 žalovaného o podání informace, zda dne 17. března 2018 v čase 14.30 hod. (+ - 5 min.) přijala tísňová linka 158 z telefonního čísla (uvedeno konkrétní číslo mobilního telefonu – pozn. soudu) jeho oznámení týkající se postrádání (uvedena konkrétní osoba jménem, příjmením, datem narození a bydlištěm – pozn. soudu) při soudem určeném styku s (uvedena konkrétní osoba jménem, příjmením, datem narození a bydlištěm – pozn. soudu). Žalovaný dne 9.4.2018 vyrozuměl žalobce, že jeho žádost posoudil podle obsahu, vyhodnotil ji jako žádost podle § 83 zákona o policii ČR a postoupil ji k vyřízení Policejnímu prezídiu. Žalobce reagoval stížností podle § 16a informačního zákona, o níž rozhodlo ministerstvo vnitra dne 4.6.2018 tak, že postup žalovaného potvrdilo, s tím, že v žádosti ze dne 5.4.2018 žalobce požádal o poskytnutí informací vztahujících se k jeho osobě.
4. Otázkou, kdo je v případech žádostí o informace podávaných k policii ČR povinným subjektem, se NSS zabýval např. v rozsudku ze dne 29.3.2016 č.j. 5 As 154/2015-57. Dospěl k závěru, že za policii ČR může vyřizovat žádost o informace kterýkoliv útvar (nikoli pouze některé – hierarchicky nadřazené útvary), pokud se informace vztahuje k jeho působnosti. Dále uvedl, že právní předpisy přiznávají některým útvarům postavení správního orgánu, a to výslovně (např. ve věcech cizinců) nebo implicitně (např. ve věcech přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na veřejných komunikacích) – v takových případech je zřejmé, že působnost v dané oblasti zákon svěřuje tomu kterému konkrétnímu útvaru policie ČR.

46/2018

5. V době žalobcovy žádosti a jejího vyřizování žalovaným platil (až do 23.4.2019) § 83 zákona o policii ČR, který výslovně svěřoval Policejnímu prezídiu působnost při informování o osobních údajích vztahujících se k osobě žadatele. Žalovaný - který by obecně byl samozřejmě způsobilý jednat za policii ČR jako povinný subjekt a vyřídit žádost o informace podle informačního zákona - vyhodnotil žalobcovu žádost jako žádost spadající do působnosti Policejního prezidia, žádost postoupil a žalobce o tom neprodlenně informoval. Jeho postup měl zákonný rámec (§ 83 zákona o policii ČR, § 14 odst. 5 písm. c/ informačního zákona), přičemž žalobce pouze obecně tvrdil, že podle něj nešlo o žádost podle § 83 zákona o policii ČR, aniž by svůj názor jakkoli odůvodnil. Proto soud jen obecně uvádí, že žalobcová žádost se týkala jednání samotného žalobce, a nelze vyloučit, naopak je to velmi pravděpodobné, že telefonní číslo uvedené v žádosti patřilo právě žalobci. Judikatura přitom již dlouhodobě považuje za osobní údaj i číslo mobilního telefonu určité osoby (srov. rozsudek NSS ze dne 12.2.2009 č.j. 9 As 34/2008-68). Za těchto okolností má krajský soud za to, že žalovaný, pokud žalobcovu žádost postoupil Policejnímu prezídiu, nebyl a není nečinný.
6. Soudu není známo, proč žalobce zmínil rozsudek NSS ze dne 31.1.2008 č.j. 9 As 76/2007-52, když ten vyslovil, že prostředkem obrany proti stížnosti podle § 16a informačního zákona je žaloba na přezkum rozhodnutí. Nicméně tento rozsudek byl překonán usnesením rozšířeného senátu NSS ze dne 20.11.2018 č.j. 5 As 18/2017-40, podle něhož potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace a žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s.ř.s.
7. Soud tedy projednal žalobu podle § 79 a násl. s.ř.s. a zamítl ji jako nedůvodnou v souladu s § 81 odst. 3 s.ř.s.
8. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující její běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 22. ledna 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

